

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

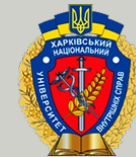
**ОДЕСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових
дисциплін
Кафедра трудового,
земельного та господарського
права

**ХАРКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-
правових дисциплін

**ВПЛИВ
ІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ НА
РОЗВИТОК
НАЦІОНАЛЬНОГО
ПРАВА**

31 березня 2023 р.

**Одеса
2023**

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільно-правових дисциплін
Кафедра трудового, земельного та господарського права**

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

ВПЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА

31 березня 2023 р.

**ОДЕСА
2023**

УДК 347.1 (477)(4/9)

ББК 67.404+67.99

В 80

*Рекомендовано до друку рішенням кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 11 від 17.04.2023 року)*

Упорядник:

Церковна О.В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ.

Редактори:

Маковій Віктор Петрович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

Зайцев Олексій Леонідович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ.

Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права : матеріали міжнародної науково - практичної конференції м. Одеса, 31 березня 2023 р. / редкол. В.П. Маковій та ін. Одеса, ОДУВС, 2023. 309 с.

Збірник містить матеріали доповідей міжнародної науково-практичної конференції «Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права» (Одеса, 31 березня 2023 р.). У роботі конференції взяли участь науковці, науково-педагогічні працівники, ад'юнкти, аспіранти та магістранти з 15 українських навчальних та наукових закладів юридичного профілю, а також Академії поліції Азербайджанської Республіки, Бакінського державного університету (Республіка Азербайджан), Карагандинський університет ім. Академіка Є.А. Букетова (Казахстан), Вармінсько-Мазурський університет (Польща), Університет Верони (Італія), адвокатського бюро Arıhan&Arıhan (Туреччина).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних закладів освіти, науковцями, практичними працівниками, які цікавляться проблемами впливу інтеграційних тенденцій на розвиток національного права.

Матеріали опубліковані в авторській редакції

Григорєцька І.І.
кандидат юридичних наук, доцент кафедри трудового,
земельного та господарського права
Одеського державного університету внутрішніх справ

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ
ТА УКРАЇНСЬКИЙ ПІДХОДИ**

В енергетичній сфері джерела викопного палива є основним енергетичним ресурсом, при цьому залежність від природного газу та нафти є найбільшою причиною екологічної кризи. У майбутньому потреба в енергії зростатиме, і ця проблема не може бути вирішена лише за рахунок невідновлювальних джерел. В останні десятиліття по усьому світу спостерігаються позитивні зміни у напрямку розширення потужностей з відновлюваної енергетики як альтернативного способу задоволення зростаючих енергетичних проблем людства та напрямку запобігання зміни клімату. Наголошено, що не зважаючи на зростаючий інтерес до альтернативних та відновлювальних джерел

енергії, на даний момент не прийнято єдиний міжнародний документ, який би регулював сферу їх використання та був обов'язковим для виконання. Європейський вектор розвитку України обумовлює інтерес до правового регулювання відновлювальної енергетики у Європейському Союзі.

Розвиток джерел відновлювальної енергетики є важливим елементом стратегій сталого розвитку, зокрема: на глобальному рівні – Цілі сталого розвитку на період до 2030 р., прийняті Генеральною Асамблеєю ООН; регіональному рівні – Стратегія сталого розвитку ЄС, національному рівні – Основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період до 2030 р. Розглянуто положення директив ЄС, Стратегії сталого розвитку ЄС, Стратегії ЄС у сфері енергетики і боротьби зі зміною клімату до 2030 р., що стосуються відновлювальної енергетики. Звернуто увагу на широке, у порівнянні із європейським підходом, тлумачення альтернативних джерел енергії в законодавстві України, а також на неоднозначне розуміння цього терміна.

Необхідно зазначити, що впровадження альтернативних джерел енергії в Україні відбувається доволі повільно. Це пов'язано, насамперед, із недосконалістю вітчизняного законодавства в зазначеній сфері, а також невисокими показниками інвестицій у цю перспективну галузь національної економіки. В Енергетичній стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» зазначається, що перехід від застарілої моделі функціонування енергетичного сектору «ставить перед Україною нові економічні та технологічні виклики, але водночас відкриває нові можливості для пошуку та впровадження інноваційних розробок у галузі видобутку, переробки викопних видів палива, виробництва, трансформації, постачання і споживання енергії, що зумовлює потребу у формуванні нової енергетичної політики держави» [1]. Принциповий вибір України у напрямку європейської інтеграції обумовлює інтерес до європейського досвіду розвитку альтернативної енергетики та реалізації програм щодо її впровадження.

У науковій літературі вживаються декілька термінів для позначення цих специфічних енергетичних об'єктів – «альтернативні джерела енергії», «поновлювані джерела енергії», «відновлювані джерела енергії».

Найбільшу потужність виробництва серед відновлювальних джерел енергії, за даними Міжнародного агентства з відновлюваних джерел енергії (IRENA), загалом у світі у 2020 р. мала гідроенергія, прибережна та морська енергія вітру та сонячна енергія. Однією з цілей цієї найвпливовішої в енергетичному секторі міжурядової організації (нині її членами є 164 країни, у тому числі Україна), є співробітництво між країнами–учасниками, а також з організаціями, які підтримують розвиток альтернативної енергетики, у тому числі механізми інвестування і політики, доступні технології тощо, надання рекомендацій з вироблення політики країн-учасниць, надання інформації щодо розробки та застосування національних і міжнародних технічних стандартів, що стосуються будівництва об'єктів відновлювальної енергетики [5]. Виходячи зі своїх цілей і спрямованості, IRENA веде активну діяльність щодо просу-

вання відновлювальної енергетики на міжнародній арені. Крім того, організація випускає щорічні звіти про свою діяльність. Міжнародне агентство з відновлюваних джерел енергії є поки єдиною організацією у світі, яка містить такий великий інформаційний ресурс із відновлювальних джерел енергії.

Відповідно до Закону України «Про альтернативні джерела енергії» ними є «відновлювані джерела енергії, до яких належать енергія сонячна, вітрова, геотермальна, гідротермальна, аеротермальна, енергія хвиль та припливів, гідроенергія, енергія біомаси, газу з органічних відходів, газу каналізаційно-очисних станцій, біогазів, та вторинні енергетичні ресурси, до яких належать доменний та коксівний гази, газ метан дегазації вугільних родовищ, перетворення скидного енергопотенціалу технологічних процесів» [4]. Тобто до альтернативних джерел енергії, крім відновлюваних, належать вторинні енерго-ресурси, які не вважаються природними ресурсами. Слід звернути увагу на досить широке поняття альтернативні джерел енергії в Україні, порівняно з європейським законодавством, та неоднозначне розуміння цього терміна.

Розвиток джерел відновлювальної енергетики є важливим елементом стратегій сталого розвитку, зокрема: на глобальному рівні – Цілі сталого розвитку на період до 2030 р., прийняті Генеральною Асамблеєю ООН; регіональному рівні – Стратегія сталого розвитку ЄС, національному рівні – Основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період до 2030 р. Враховуючи євроінтеграційні наміри України, глобальну проблему змін клімату та необхідність заміщення екологічно небезпечної та застарілої енергетичної інфраструктури, залежність від поставок енергоносіїв, конструктивна енергетична політика в Україні має сприяти розвитку та швидкому впровадженню відновлювальної енергетики, підвищенню енергоефективності, скороченню питомого енергоспоживання та зменшенню залежності від викопного палива.

Список літератури:

1. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність»: розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.08.2017 № 605-р. *Урядовий кур'єр*. 2017. 8 верес. (№ 167).
2. Байсакалова М. Н. Международно-правовое регулирование ВИЭ и роль ИРЕНА (Международное агентство по возобновляемой энергии). *Инновационная наука*. 2015. № 8. С. 108–112.
3. The Statute International Renewable Energy Agency (IRENA). URL: <https://www.irena.org/statutevisionmission>
4. Про альтернативні джерела енергії: Закон України від 20.02.2003 № 555-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 24. Ст. 155.
5. Renewable Power Generation Costs in 2017. URL: https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2018/Feb/IRENA_REmap_EU_2018.pdf

6. The European Green Deal : Communication from the commission, 11.12.2019. URL: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri= CELEX: 52019DC0640](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52019DC0640)

7. План заходів щодо синхронізації об'єднаної енергетичної системи України з об'єднанням енергетичних систем держав-членів Європейського Союзу : розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.12.2018. № 1097. *Урядовий кур'єр*. 2019. 29 січня (№ 18).

Вашак В.А. СВДС (ЦИФРОВА ВАЛЮТА ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ) ЯК ПРОТИВАГА САМОРЕГУЛЯЦІЇ РИНКУ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ	92
Герасимчук Л.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДОГОВІРНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН	95
Горбаньов І.М. ОПТИМІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПОКРАЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД	98
Горбунова О.В. ПРАВО НА ОДНОСТАТЕВИЙ ШЛЮБ: УКРАЇНСЬКЕ ЗАКОНОДАВСТВО ТА ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	102
Григорєцька І.І. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ТА УКРАЇНСЬКИЙ ПІДХОДИ	105
Громік В.Р. ВИДИ ПОРУШЕНЬ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА АУДІОВІЗУАЛЬНІ ТВОРИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ ЇМ	108
Гузенко О.П. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ ПІД ЧАС ВІЙНИ	110
Даниленко С.К. ОСОБЛИВОСТІ РОЗМЕЖУВАННЯ ПАТРОНАТНОГО ВИХОВАННЯ ВІД СУМІЖНИХ ІНСТИТУТІВ	113
Джулай Д.О. ВЕРХОВНИЙ СУД В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЄДНОСТІ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ	116
Донцов Д.Ю. ІНСТИТУТ СПРОЩЕНОГО ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЯК СПОСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	121
Дришлюк А.І. ДОПОМІЖНІ ДЖЕРЕЛА РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДУ	124
Дришлюк В.І. УНІФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК ТЕНДЕНЦІЯ СУЧАСНОГО ЕТАПУ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	127
Дружкова І. С., Бавченкова І.Ю. ВПЛИВ ВІЙНИ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК І БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ	129